

СВЯТОЕ ЕВАНГЕЛІЕ

Ѣ ЛУКЯ.

ГЛАВА ПЕРВАЯ

ПОНЕЖЕ мнозина начинаха да прѣвѣдѣтъ сказаніе за онѣхъ вещи, който бѣдоха извѣстны въ насѣ,

2 Какъ бо то що ни ги прѣдѣдоха онѣхъ, който ги видѣха съ очи те си ѿ краи, и бѣдоха слѣдители на слово то :

3 И звѣлихъ ѿ азъ, който послѣдовахъ ѿ начало то въ сичко то, ѿ державный Феодѣле, да ти ги напишемъ нарѣдъ все подробнѣ.

4 За да раздѣлешъ истина та на онѣхъ вещи, който си се надчѣхъ.

5 Бѣде въ дни те на ирвѣ да царѣ Иудейскаго, и ѣкой свѣщенникъ, име то мѣ Захарїа, ѿ редѣвно то ефимѣрство Явѣаново : и жена та мѣ бѣше ѿ дщѣрки те Иерѣиновы, и име то и бѣше Блѣсавѣтъ.

6 И бѣха и двѣма та прѣведни прѣдъ Бгѣа, зашто ходѣха по сички те заповѣди и шправданїа Бжїи безпорѣчни.

7 Но нѣмаха си чѣдо, за-

што Блѣсавѣтъ бѣше неплѣдна, и двѣма та застарѣли въ дни те си.

8 И бѣде когѣто тои слѣжеше въ редѣтъ на ефимѣрство то си прѣдъ Бгѣа,

9 По обѣчаю на свѣщенничество то, слѣчїсе да покѣди, като вѣдѣе въ цѣрква та Господна.

10 И сичко то множество людско бѣше вѣнъ, и молѣшесе Бгѣу во време то на каденїе то.

11 И гвѣмдсе ѿ глѣзъ Господень, който стоѣше ѿ дѣсна та страна на кадилныатъ олтаръ.

12 И като го видѣ Захарїа, смѣтїсе, и страхъ голѣмъ нападнѣ на него,

13 И рече мѣ ѿггело : не койсе Захарїе : зашто се оуслѣша молитѣва та ти : и жена та ти Блѣсавѣтъ ще ти роди сѣна, и ще да мѣ наречѣшъ име то Іѡаннъ.

14 И ще да ти бѣде радостъ и веселїе : и мнозина ще се зарѣдѣватъ за рожденїе то мѣ.